అనుభవిస్తోంది. ఆనేను ఎవరు అని ప్రశ్నించుకో అప్పుడు వీడు మూలంలోనికి వెళతాడు. మూలంలోనికి వెళ్ళగానే యజమాని దొరుకుతాడు, వీడు పత్తాలేకుండా పోతాడు. నేను పూర్వజన్మలో చేసిన కర్మవలన కదా నాకు ఈ విధి వచ్చింది నేను దానిని ఎలా గెంటగలను అని అడుగుతోంది. ఎలా గెంటాలో ఈశ్వరుడు చూసుకొంటాడు ఆయనకు శరణాగతి పొందు. నీకు అసాధ్యం ఉండవచ్చు కాని ఈశ్వరుడికి అన్నీ సాధ్యమే. ఈశ్వరుడికి శరణాగతి పొందితే అన్నీ ఆయనే చూసుకొంటాడు. విధిని తీసివేయుటమే కాదు నీ అవసరాలను కూడ ఆయనే చూసుకొంటాడు. అనన్యభక్తి ఉన్నవాడు ఈశ్వరుడిని తప్ప ఇతర విషయాలను చింతించడు. ఎవడికైతే అనన్యభక్తి ఉందో వాడి యోగక్షేమములను భగవంతుడు చూస్తాడు. యోగం అంటే లేని దానిని ఇవ్వటం, క్షేమం అంటే ఉన్నదానిని పోకుండా కాపాడటం. ఈశ్వరదర్శనం కావాలి అని అడుగుతున్నారు. ఈశ్వరుడు నీ హృదయంలో చైతన్యంగా ఉన్నాడు. మనస్సుకు లోచూపు అలవాటు చేసుకో. మనస్సుకు ఎప్పుడైతే అంతర్ దృష్టి కలిగిందో లోపలఉన్న ఈశ్వరుడు తానుగా వ్యక్తమవుతాడు. ఈ ప్రశ్నలన్నీ ఎక్కడ నుండి వస్తున్నాయి. మనస్సునుండి వస్తున్నాయి. ఆ మనస్సే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. మనస్సే నువ్వు అనుకొన్నంతకాలం ప్రశ్నలు వస్తూనే ఉంటాయి. నువ్వు అడుగుతూ ఉంటావు, నేను చెపుతూ ఉంటాను. సందేహించేవాడు లోపల ఉన్నంత కాలం సందేహాలు వస్తూనే ఉంటాయి. సందేహించేవాడు నశించాలి. ఎన్ని జన్మలు మనస్సుతో తాదాప్యం పొందినప్పటికి ఆ మనస్సు నువ్వు కాదు. అది నీవు కాకపోవటమే కాదు అది నిజం కూడా కాదు. ఏ మనస్సు అయితే నిజం అనుకొంటున్నావో దానిని విడిచిపెట్టగలిగితే, దానిని రిజక్టు చేయగలిగితే ఉన్నది చైతన్యమే. నాకు విధి అడ్డువస్తోంది అంటున్నావు విధి ఎక్కడ ఉంది. మనస్సులో ఉంది. నీ మనస్సును తీసికాల్చి బూడిదచేస్తే విధి ఎక్కడ ఉంది, ప్రారబ్ధం ఎక్కడ ఉంది, అన్నీ పోతాయి ఏదీ ఉండదు. మనస్సును తొలగించుకోవటం నీకు ఎందుకు కష్టం అవుతోంది అంటే మనస్సే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. అదే నిజం అనుకొంటున్నావు. నువ్వు ఎన్నిసార్లు నిజం అనుకొన్నా అది నిజం కాదు అదే నిజమైతే గాఢనిద్రలో నిన్ను విడిచి పెట్టకుండా ఉండాలి. గాఢ నిద్రలో మనం ఏదైతే కాదో దానిలో నుండి సెపరేట్ అవుతాము. నీ లోపల ఉన్న చైతన్యం తప్పించి మిగిలినవన్నీ మనోకల్పితాలు. మనస్సే నిజం కానప్పుడు మనస్సు కల్పించినవి నిజం ఎలా అవుతాయి. ఒకవేళ నిజం అనుకొన్నా నీ మనస్సు ఎంతనిజమో అవికూడా అంతే నిజం.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 3-7-2000, పెదనింద్రకొలను

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

దైనందిన జీవితంలో మీరు చేసుకొనే పనులు శ్రద్ధగా చేసుకోవాలి. పని విడిచిపెట్టకూడదు. పనిమానివేస్తే జ్ఞానం రాదు, సోమరితనం వస్తుంది, తమోగుణం వస్తుంది. రజోగుణాన్ని,

తమోగుణాన్ని దూరంగా ఉంచి సత్వగుణాన్ని ప్రాక్టీసు చేసి సత్వగుణం సహాయంతో హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మంను పొందవచ్చును. అప్పడు జన్మించటం, మరణించటం అనే చక్రంనుండి అంటే సంసారచక్రం నుండి విడుదల పొందవచ్చును. నేను వద్దని చెప్పిన పనిని విడిచిపెట్టి, నేను ఏపని చేయమని చెప్పానో ఆపని చేస్తూ ఉంటే పరిణామంలో సుఖపడతారు, మరణానంతరము మహావెలుగు ఉన్నలోకాలకు వెడతారు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఈ శరీరం చనిపోకముందే బ్రహ్మజ్ఞానము సంపాదిస్తే మీకు మోక్షం వస్తుంది అని చెప్పాడు. మనం అనేక విషయాలు కల్పించుకొంటున్నాము. కల్పించుకొన్న విషయాలకు కేంద్రం మన దేహమే. దేహాన్ని అదిష్టానము అన్నాడు. దేహాన్ని కేంద్రంగా పెట్టుకొని మనం జీవిస్తే మనకు నరకం తప్పదు, జనన మరణ చక్రంలో తిరుగుతూ ఉంటాము. మనపని మనం చేసుకొంటూ మోక్షాన్ని పొందేవిధానం చూసుకోవాలి. మనమాట, పని, మనస్సు నిర్మలంగా ఉండాలి. మేము వారికి సహాయం చేసాము, వీరికి సహాయం చేసాము అంటాము ముందు ఇటువంటి పిచ్చిమాటలు వదిలివేయండి అని వివేకానంద చెప్పాడు. సహాయం చేయటానికి నువ్వు ఎవరు? ఇలా అనుకోవటం వలననే అహంకారము పెరిగిపోతుంది, గర్వం పెరిగిపోతుంది. గుడికి వెళ్ళినపుడు అక్కడ డబ్బులు వేస్తాము. దేవుడికి ఉపకారం చేసాను అనుకోము. పూజ చేసాను అనుకొంటాము. అలాగ నీవు ఏది చేసినా పూజ చేసాను అనుకో, ఉపకారం చేసాను అనుకోవద్దు. అలా ఉంటే మనస్సు చల్లబడుతుంది. ఉపకారం చేసాను అనుకొంటే రజోగుణం, తమోగుణం పెరిగిపోతాయి. పూజ చేసాను అనుకొంటే నీకు సత్వగుణం వస్తుంది. సత్వగుణం మోక్షానికి దారిచూపిస్తుంది గాని మిగతా రెండుగుణాలు దారి చూపించవు. గుణాలకు కర్మకు సంబంధం ఉందిగాని గుణాలులేనివాడు కర్మచేసినా చెయ్యనివాడితో సమానము. నీవు ఏమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా దొంగనేనులోనుండి బయటకురావాలి. దొంగనేను నీవు కల్పించుకొన్నావు అది నిజం కాదు. కల్పించుకొన్నావు కాబట్టి గురువు సహాయం ఉంటే దొంగనేనులోనుండి బయటపడగలవు. ముందుమనం సాత్వికబుద్దిని నేర్చుకోవాలి. మనమాట, చూపు, ఆలోచన అన్నీ సాత్వికంగా ఉండాలి. ఇతరులు మనపట్ల ఎలా వ్యవహరిస్తున్నారు అనేది అనవసరం. ఇతరుల పట్ల మనలను ఎలావ్యవహరించమని భగవంతుడు చెప్పాడో అలా చేసుకొంటూపోవాలి. ఇతరులపట్ల మీరు ఎలా వ్యవహరిస్తున్నారు అనేది భగవంతుడు చూస్తాడు. ఇతరుల పట్ల మీ బిహేవియర్ ఇంటిలిజెంట్‌గా ఉంటే, స్వీట్‌గా ఉంటే, నిర్మలంగా ఉంటే, ప్రేమగా ఉంటే అప్పడు ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు.

పెద్ద పంచదారరాశి ఉంది అనుకోండి. చీమ అందులో ఒక పంచదార కణం పట్టుకొని వెళుతుంది. ఆకణంతోటే దానికి కడుపు నిండిపోతుంది. అలాగే భగవంతుడిలో నేను ఆస్వాదించినది అంతే అంటే ఒక కణాన్ని తెచ్చుకొన్నాను అని వ్యాసుడు చెప్పాడు. అంటే భగవంతుని యొక్క వైభవం నాకు పూర్తిగా తెలియదని చెప్పటం. అన్నీ తెలిసిన వాడు కాబట్టి వ్యాసుడు అణిగి

ఉన్నాడు. మనకు ఏమీ తెలియదు కాబట్టి ఎగిరి ఎగిరి పడుతున్నాము. ఏదిపుణ్యము, ఏది పాపము అనే దానిగురించి వ్యాసుడు రెండు మాటలలో చెప్పాడు. కొంతమంది ఇతరులను మాటద్వారా, చూపుద్వారా, పనిద్వారా పీడిస్తూ ఉంటారు ఇది పాపం అని చెప్పాడు. ఇతరులకు నీవు చేయగలిగిన సహాయం చేయటం పుణ్యంఅని చెప్పాడు. పుణ్యం చేసినవాడు వెలుగున్నలోకాలకు వెళతాడు, పాపం చేసినవాడు చీకటి లోకాలకు వెళతాడు. మన డ్యూటీ మనం జాగ్రత్తగా చేయాలి. మన డ్యూటీ మనం జాగ్రత్తగా చేయటంవలన పుణ్యంరాకపోయిన చేయకపోతే పాపం వస్తుంది. ఎదుటివాడు మాట్లాడినది అర్థం చేసుకోకుండా మనం మాట్లాడకూడదు. ఎదుటివాడు రజోగుణంతో మాట్లాడినా మనం సత్వగుణంతోనే మాట్లాడాలి. వాడురజోగుణంతో మాట్లాడుతున్నాడని నీవుకూడా రజోగుణంతో మాట్లాడితే నీవు భక్తుడవు ఎలా అనిపించుకొంటావు. వాడు ప్రకృతిలో ఉన్నాడు, నీవు ప్రకృతిలో ఉన్నావు. వాడు నువ్వు సమానమే. ప్రకృతిని దాటి వెళ్ళటానికి ఇంక నువ్వు ఏమీ ప్రయత్నం చేయటంలేదు. భగవంతుడు చాలా పరీక్షలు పెడతాడు ఎందుకంటే నీకు ఆధ్యాత్మికంగా ఎంతవరకు బలం ఉందో చూడటానికి పరీక్షలు పెడతాడు. ఆ పరీక్షలలో నెగ్గితే నీవు జీవన్ముక్తుడవు అవుతావు. ఆ పరీక్షలలో నెగ్గటానికి కూడా ఈశ్వరానుగ్రహం ఉండాలి. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా ఈశ్వరుని మనం పొందలేము. నువ్వు గురువు ఋణం ఎలా తీర్చుకోవాలంటే గురువు చెప్పినమాటను కరెక్టుగా అర్థం చేసుకొని దానిని ఎంజాయ్ చేయగలిగితే గురువుయొక్క ఋణం తీరుతుంది అని వ్యాసుడు చెప్పాడు. మనకు తలంపు వచ్చినపుడు దానిని యాక్షన్‌లో పెట్టకూడదు. పెట్టకుండా ఉంటే అది పల్చబడిపోతుంది, యాక్షన్‌లో పెడితే అది బలపడుతుంది. మనకు ఎవరైనా మంచిచేస్తే జ్ఞాపకం పెట్టుకోవాలి, చెడ్డ చేస్తే మర్చిపోవాలి. దానివలన కూడా ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము. కొంతమంది మనుషులు ఎలా ఉంటారంటే వారికి 99 ఉపకారాలు చేసి ఒక్క అపకారం చేస్తే ఆ 99 మంచి పనులు మర్చిపోయి ఈ ఒక్క అపకారం జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటారు. ఇది తమోగుణం, రజోగుణం లక్షణం. ఆ లక్షణాలు తగ్గించుకోవాలి.

దేహం చనిపోయిన తరువాత నీవు ఇతరలోకాలకు వెళ్ళటం వలన అక్కడ సాధన సాగదు. ఇక్కడ ఈ భూమి మీద ఉండగానే మానవదేహంలో ఉండగానే ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు కృషి చేయాలి. ఇతరలోకాలకు వెళితే పుణ్యం ఉంటే సుఖము, పాపం ఉంటే దుఃఖం అక్కడ అనుభవిస్తావు. అక్కడ సాధనచేయటానికి నీకు అవకాశం లేదు. అందువలన మానవ జన్మను వృథా చేసుకోవద్దు, కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. మానవజన్మ రావటం కష్టం. మానవజన్మ వచ్చినాగాని ముముక్షత్వం రావటం చాలా కష్టం. భక్తులందరూ ముముక్షువులు కాదు. ముముక్షువు ఎలా ఉంటాడంటే వాడు కూర్చొన్నా, తిరుగుతున్నా, జపం చేస్తున్నా, ధ్యానం చేస్తున్నా ఏది చేసినా ఈలోకానికి సంబంధించిన విషయాలుగాని, పరలోకానికి సంబంధించిన

విషయాలు గాని వాడి దృష్టిలో ఉండవు వాడికి మోక్షం తప్పించి ఇంక ఏమీ ఉండదు. ఈ జన్మలో మోక్షం సంపాదించాలి లేకపోతే ఆ ప్రయత్నంలోనైనా మరణించాలి తప్ప ఇతర గొడవలు వాడికి ఏమీ ఉండవు. ముముక్షువుకు మోక్ష కాంక్షతప్ప ఏదీ ఉండదు ఎందుచేతనంటే అది తప్ప ఏదీ పెర్మనెంట్ కాదని అతనికి తెలుసు. ముముక్షత్వం ఉన్నా దానికి సహకరించే గురువులు దొరకటం ఇంకాకష్టం. కనుక మానవజన్మను అంత తేలికగా తీసుకోవద్దు. కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. మనోనాశనం అయ్యేవరకు ఏదో సాధన చెయ్యవలసిందే. అన్ని యోగాలను సమన్వయంచేసుకొని కృషిచేసి మోక్షాన్ని పొందవచ్చు. యోగాలన్నీ పరస్పరం సహకరించుకొంటాయి గాని, వాటికి విరోధం లేదు. జపం, ధ్యానం చేసేటప్పడు మొదట ప్రయత్నం ఉండాలి. కొంతకాలం చేయగా చేయగా నీ ప్రయత్నం అక్కరలేకుండా లోపల ధ్యానం జరిగిపోతుంది. నీ ప్రయత్నం లేకుండా జరిగే ధ్యానం మటుకుమూలం లోనికి తీసుకొనివెళ్ళి నీ సహజస్థితి ఎక్కడ ఉందో దాన్ని నీకు పట్టి ఇస్తుంది. ప్రయత్నం ప్రయత్నంలేని స్థితికి తీసుకొని వెళుతుంది. ద్వైతం, అద్వైతస్థితికి తీసుకొని వెళుతుంది. ప్రయత్నంలో బంధం ఉంటుంది. సాధన అనేది నిజంకాదు దానిని మనం కల్పించుకొని చేస్తున్నాము. ఎంతో కొంతసాధన చేస్తేగాని సాధనలేని స్థితికి వెళ్ళలేము. ఒకే తలంపు మీద మన మనస్సు సహజంగా ఉండే వరకు మనం జపం చేస్తూ ఉండవలసిందే, ధ్యానం చేస్తూ ఉండవలసిందే. అప్రయత్నంగా ఎప్పడైతే సాధన జరుగుతుందో సాధనచేసే సాధకుడు మనకు తెలియకుండా జారిపోతాడు. మొదట మీరు సాధన చేయకుండా ఉండలేరు మనస్సు ఉంది కాబట్టి. అదినశించిన తరువాత సాధన చేయాలన్నా చేయటానికి ఎవరూ ఉండరు. బయట ఉన్న అంతరాయాలు తేలిగ్గా పోగొట్టుకోవచ్చును గాని లోపల అంతరాయం అంటే అహంభావన పోగొట్టుకోవటం చాలా కష్టం. అది తొలగితేగాని నీకు సహజస్థితి కలుగదు. సహజస్థితి కలిగితేగాని నీకు సుఖం, శాంతి తెలియదు. మీరు ఎప్పడైనా మంచి మామిడిపండు తిన్నారు అనుకోండి ఆ వాసనలోపల ఉంటుంది. మరల అటువంటి మామిడి పండు ఎప్పడు దొరుకుతుందా అని కనిపెట్టుకొని ఉంటారు. అలాగే మీజీవితంలో ఎప్పడైనా ఒక్కసారి సహజస్థితిని కనీసం ఒక్క క్షణం అయినా అనుభవించి అందులోనుండి బయటకు వచ్చేసినా మరల ఆస్థితిని ఎప్పడు పొందుతామా అని ఎదురు చూస్తారు.

దేహంతో నీకు తాదాప్యం తగ్గాలంటే నిరంతరము భగవంతుని స్మరించుకొంటూ నువ్వు చేసే పని ప్రేమగా, భక్తిగా చేయాలి. మీరు ఎన్ని యోగాభ్యాసాలు చేసినా భక్తి లేకుండా వాసన నశించదు, భక్తిలేకుండా పునర్జన్మ హేతువులు నశించవు. నీకు రోగం ఉంది అనుకో. దానికి మందులు వేసుకొంటే అది తగ్గుతుందిగాని మందుపేరు నోటితో తలపెట్టుకోవటం వలన రోగం తగ్గదు. అలాగే నువ్వు మంచితనం గురించి, సత్యం గురించి వింటే సరిపోదు మంచిగుణాలను, సత్యాన్ని ప్రాక్టీసు చేయాలి. నీలోపల బ్రహ్మం ఉంది. దాని తాలుక అనుభవం లేకుండా నోటితో

అహంబ్రహ్మాస్మి అనుకోవటం వలన ప్రయోజనం లేదు. లోపల ఉన్న వస్తువు అనుభవంలోనికి వస్తే అప్పుడు చావులేని స్థితిని పొందుతావు. ఇక్కడ మనం జ్ఞానయజ్ఞం చేసుకొంటున్నాము. అన్నీ కాదు కనీసం కొన్ని మాటలు జ్ఞాపకం పెట్టుకొని జాగ్రత్తగా వాటిని మననం చేసి సొంతం చేసుకోవాలి. నీదేహంకంటే, ఇంద్రియాలకంటే, ఇంద్రియాలకు సంబంధించిన విషయాలకంటే, పంచకోశముల కంటే, మనస్సు కంటే అత్యంత దగ్గరగా ఉన్నది బ్రహ్మమే, నారాయణుడే. అంతదగ్గరగా ఉన్నాడు కాని వాడి వైపు నీ ముఖం త్రిప్పకపోతే, వాడిని స్మరించకపోతే, వాడిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలనే తపన నీకు లేకపోతే వాడు ఎంతదగ్గరగా ఉన్నా కోటిజన్మలు ఎత్తినా నీకు దూరంగానే ఉంటాడు. నీవు ఏ వస్తువును తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నావో అది లేని కాలంగాని, దేశంగాని లేదు. అది నీలోపల ఉంది, బయట ఉంది, నీకూడానే ఉంది. అది నీవే అని తెలుసుకోవటానికే ఈ జపాలు, ధ్యానాలు, విచారణలు, సాధుసాంగత్యం. అంతటా ఉన్న వస్తువును తెలుసుకోవటానికి నీవు ఇల్లు విడిచి పెట్టనక్కరలేదు. ఇల్లు విడిచిపెడితే అది తెలియదు, బట్టలుమార్చుకొన్నా అది తెలియదు. నీ స్వభావం మార్చుకొంటే అది తెలుస్తుంది. నీ స్వభావం మార్చుకోమని నేను చెపుతాను కాని నా స్వభావం మార్చుకోను. తంటా అంతా ఇక్కడే ఉంది. నా స్వభావం నేను మార్చుకోవాలంటే దొంగ నేనుతో యుద్ధం చేయాలి. నీ స్వభావాన్ని మార్చుకోవటానికి నీవు ప్రయత్నం చేయవచ్చు. నీ ప్రయత్నం ఒక్కటే సరిపోదు నీ స్వభావం మారాలంటే ఈశ్వరానుగ్రహం ఉండాలి.

భగవంతునికంటే మన క్షేమం కోరేవారు ఈ సృష్టిలో ఎవరూ లేరు. భగవంతుని మాటలతో రాజీపడు. భగవంతుని మాటలు నీకు ఇష్టం లేకపోయినా హితవు చేసుకో ఎందుచేతనంటే మనకు తెలియని విషయంకదా భగవంతుడు చెప్పేది. భగవంతుని మాటలను గౌరవించు. భగవంతుని ప్రేమించు, ఎప్పుడైతే ఈశ్వరుని మీద ప్రేమ పెంచుకొంటున్నావో నీలోపల ఉన్న గుణాలు వాటి అంతట అవేపోతాయి. మనస్సు పక్వానికి వచ్చినపుడు ఇంట్లో ఉన్నా, అడవిలో ఉన్నా, ఆశ్రమంలో ఉన్నా జ్ఞానం వస్తుంది. అప్పటి వరకు నీవు చేసేపనిగాని, ఇల్లుగాని విడిచిపెట్టవద్దు. నీ మనస్సు పక్వానికి రాకుండా ఇల్లు విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతే, నువ్వు చేసేపని వదిలివెళ్ళిపోతే అలా జ్ఞానం రాదు. అప్పుడు ఇహానికి పనికిరావు, పరానికి పనికిరావు. నీవు చేసేపని శ్రద్ధగా చెయ్యి, భక్తిగా చెయ్యి. నీ మనస్సు ముగ్గిపోతే సహజంగా దేహంతో విడిపోతావు, నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. మీ గురించి మీకు సరియైన అవగాహన ఉండాలి. సాధనలో అది ముఖ్యం. ఈశ్వరానుగ్రహం పొందాలి అనే తపన ఉండాలి, మానవజాతి మీద అనురాగం ఉండాలి గాని గృహస్థాశ్రమం, సన్యాసాశ్రమం అనేది ముఖ్యం కాదు. ఉన్నది లేదు అనుకొన్నా ప్రమాదమే, లేనిది ఉంది అనుకొన్నా ప్రమాదమే. అందువలన మీకు సంబంధించినంత వరకు కరెక్టు అండర్‌స్టాండింగ్ అవసరము. లోపల ఆధ్యాత్మిక శక్తి పెంచుకొంటూరావాలి, పైకి అందరిలాగే మామూలుగా ఉండాలి. అవినయం

రాకుండా జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. పొలాన్ని దున్ని ఊడ్చమని చెపుతారు. అప్పుడు సమానంగా ఉండి పంట బాగా పండుతుంది. అలాగే నీ మనస్సులో ఉన్న హెచ్చుతగ్గులను దున్ని సమానం చెయ్యాలి అప్పుడు ఆత్మ జ్ఞానం కలుగుతుంది. అది జ్ఞాన పంట.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 16-7-2000, జిన్నూరు, గురుపూర్ణిమ

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు వ్యాసపూర్ణిమ. వ్యాసపూర్ణిమనే సాంప్రదాయంలో గురుపూర్ణిమ అని పిలుస్తారు. గురువుయొక్క కృపను పొందటం కోసం ఈ రోజున గురువును పూజిస్తారు. మనకు ఎవరైతే ఆత్మవిద్యను భోధిస్తారో వారిని గురువు అంటాము. అసలు గురువు అంటే తాను ఆత్మానుభవం పొందవలె. ఎప్పుడైతే ఆత్మానుభవం కలిగిందో అప్పుడు పరమశాంతి కలుగుతుంది. అది శాశ్వతమైన శాంతి. శాంతి వల్ల శక్తి కలుగుతుంది. ఆ శక్తిని సమాజమునకు ఉపయోగించవచ్చు. మనకు శక్తిలేకపోతే సమాజమునకు ఏమీ ఉపయోగపడలేము. నా గురువు ఎవరో నాకు ఎలా తెలుస్తుంది అని అడుగుతున్నారు. ఎవరి సమక్షంలో నీకు శాంతి కలుగుతుందో, వాసనాక్షయం అవుతుందో, ఎవరి సమక్షంలో నీ ప్రయత్నం లేకుండా నీకు అంతర్‌దృష్టి కలుగుతుందో, నీ మనస్సు నిర్మలమవుతుందో, నీ మనస్సు ఏకాగ్రం అవుతుందో వాడే నీ గురువు. అలా నీకు తెలియకపోయినా ధ్యానం చేసినా నీ గురువు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది. నీ మనస్సును భగవంతుని వైపుకు మళ్ళించేవాడే గురువు. గురువు అన్నా, ఆత్మ అన్నా, చైతన్యం అన్నా, ఈశ్వరుడు అన్నా ఒక్కటే. ఇవి అన్నీ పర్యాయపదాలు. నిజమైన గురువు ఏమిచేస్తాడు అంటే తాను పొందినది ఇతరులచేత కూడా పొందింపజేయటానికి సహకరిస్తాడు. ఏ శాంతి అయితే తనకు అనుభవంలో ఉందో ఇతరులను ఆస్థితికి తీసుకొనివెళ్ళటం కోసం గురువు సహకరిస్తాడు. గౌతమబుద్ధుడు చేసిన ప్రయత్నం ఏమిటంటే తానుదుఃఖం లేని స్థితిని పొందాడు, ఆ స్థితికి ఇతరులను తీసుకొని వెళ్ళటం కోసం తన జీవితం పొడుగునా కృషి చేసాడు. సాధకుడు ముఖ్యంగా ఏమి చేయాలంటే గురువు పట్ల, ఈశ్వరుని పట్ల గౌరవం కలిగి ఉండాలి, భక్తి కలిగి ఉండాలి. సాధకుడికి ఎవరిపట్ల శత్రుత్వం లేకుండా ఉండేటట్లు చూడమని ఈశ్వరుని భక్తుడు ప్రార్థిస్తాడు ఇది యజుర్వేదంలో మాట. ఎవరి పట్ల నీకు శత్రుత్వం ఉన్నా నీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది. ఇష్టం ఉన్నా, అయిష్టం ఉన్నా మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది. మనస్సు బాహ్యముఖానికి రావటానికి కారణం రాగద్వేషములు. నువ్వు రాగద్వేషములకు దూరమైతేగాని నీకు అంతర్‌దృష్టి కలుగదు. రాగద్వేషముల వలన మనస్సు బాహ్యముఖం అవుతోంది కాబట్టి రాగద్వేషములు లేకుండా నన్ను అనుగ్రహించమని యజుర్వేదంలో భక్తుడు ఈశ్వరుని ప్రార్థిస్తాడు. ఏ కారణములవలన మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళుతోందో నువ్వు పరిశీలించుకొని ఆ కారణములు తొలగించుకొంటే నీ మనస్సు